

Τα Παναθήναια στη Νέα Ενέργεια 7-8-9/08/2015

Μέρος 1ο

Επικοινωνία με τη Θεά Αθηνά

7.8.2015

Ἦρθε η ώρα! Ἦρθε η ώρα να ακούσετε. Είμαι εδώ, ανάμεσά σας.

Και βέβαια, δεν ήταν απαραίτητο να διαβάσετε τόσες σελίδες ύμνων για να έρθω σήμερα που με τιμάτε, μου αρέσουν όμως τα παιχνίδια της Γης και καμαρώνω κι εγώ όπως όλοι μας, όταν οι άνθρωποι μας τιμούν και μας σκέφτονται και μας λογαριάζουν.

Ευχαριστώ που είστε εδώ σήμερα. Ευχαριστώ που με τιμάτε. Κάποιοι από εσάς άκουσαν ήδη πράγματα, που είχα να τους πω κατ' ιδίαν. Θα συνεχίσουμε και αύριο. Τον άλλο μήνα, η Άννα θα οργανώσει μία ημέρα της Αθηνάς και όποιος θέλει θα έρθει για να πάρει το προσωπικό του μήνυμα (αυτό γίνεται), για όσους δεν κατάφεραν να κλείσουν μία θέση για σήμερα και αύριο – θυμίστε το της γιατί ξεχνάει! *[γέλια]*

Ακούμε τα παράπονά σας. Στέκεστε, σηκώνετε τα μάτια ψηλά, μας κοιτάτε κατάματα και μας τα σέρνετε. Μας σέρνετε τα εξ' αμάξης. Και μετά, περιμένετε με πολύ χαρά και τρυφερότητα και παιχνιδιάρικη διάθεση να έρθουμε να σας αγκαλιάσουμε, να σας χαϊδέψουμε...

Έχετε σκεφτεί ποτέ τι δείχνει αυτή η συμπεριφορά σας; Δείχνει το παιδί που είναι ανίκανο να καταλάβει πόσο το αγαπούν. Που θέλει να προκαλεί. Είναι σχεδόν βέβαιο ότι δεν το αγαπούν. Βρίζει αυτούς που το αγαπούν, τους χτυπά, στρέφεται εναντίον τους, για να αποδείξει για άλλη μια φορά ότι δεν αγαπιέται από κανένα, εκείνο το τραυματισμένο παιδί. Και τι να κάνει τότε ο γονιός, πώς να σταθεί σ' αυτό το θάμα μπροστά; Πώς να πείσει το παραπονεμένο παιδί ότι το αγαπά; Το αφήνει να κλαίει, του δίνει και μια-δυο στα μαλακά, όταν παραφέρεται και περιμένει πότε θα το καταλάβει.

Δεν υπάρχει κάτι άλλο να κάνουμε για σας, απ' το να περιμένουμε ότι θα κατανοήσετε. Εμείς, ό,τι είναι να κάνουμε, το κάνουμε. Ό,τι χρειάζεται και ό,τι περνάει από το χέρι μας, το κάνουμε. Άλλωστε, γι' αυτό είμαστε εδώ. Δεν είμαστε εδώ για να σας βεβαιώνουμε κάθε στιγμή ότι όλα είναι καλά. Δεν είμαστε εδώ για να αναλαμβάνουμε τις δικές σας ευθύνες. Δεν είμαστε εδώ για να γράφουμε και να παίζουμε τα δικά σας σενάρια. **Είμαστε εδώ για να συνδημιουργούμε μαζί σας μία πράξη αγάπης.**

Θα δείτε, ότι η παρουσία μου εδώ πρεσβεύει πολλά. Έχετε φτιάξει στο μυαλό σας μία εικόνα της Θεάς, λίγο πολύ ίδια όλοι σας. Και ο καθένας / η καθεμία από εσάς, εστιάζετε περισσότερο στο χαρακτηριστικό που χρειάζεστε. Ξέρετε σε ένα μέρος του μυαλού σας ότι η εικόνα που φτιάξατε είναι συμβολική. Ξέρετε ότι καθρεφτίζει ένα μέρος της δικής σας ψυχοσύνθεσης, άρα έχετε δικαίωμα να εστιαστείτε σε όποια ιδιότητα αγαπάτε. Τι γίνεται όμως όταν η Αθηνά, το σύμβολό σας, έχει και κάποιες ιδιότητες που δεν αγαπάτε;

Σας αρέσει και αγαπάτε την Αθηνά την πολεμίστρια αλλά, αν σκεφτείτε τη βαρβαρότητα των μαχών, τρομάζετε. Την καλείτε για να σας προστατεύσει αλλά, όταν σκεφτείτε πόσο άγρια πολέμησε τους τιτάνες και τους γίγαντες, τρομάζετε. Σας φοβίζει η πολεμική της φύση. Και τι δουλειά έχει αλήθεια η Θεά της Σοφίας να πολεμά; Μήπως η Σοφία δεν οδηγεί σε Ειρήνη;

Έτερον εκάτερον. Κι εσείς είστε στη Γη και κάνετε τα μύρια όσα. Και έχετε δύο εαυτούς. Αυτόν τον δεισμό, αυτή τη διπολικότητα, την αποδίδετε και στο Θείο. Έτσι, για εσάς η Αθηνά είναι προστάτης αλλά είναι και σκληρή πολεμίστρια. Είναι η θεά της Σοφίας αλλά και του πολέμου, της μάχης. Είναι μία παρθένος θεά αλλά πολύ σκληρή όποτε χρειάζεται. Παρόλα αυτά, **η Θεία Φύση, αν και εκφράζει ιδιότητες που στο τρισδιάστατο πεδίο φαίνονται αντίθετες, στην πραγματικότητα, στο Θείο επίπεδο, αυτές οι ποιότητες λειτουργούν αλληλένδετα, είναι αλληλένδετες.** Δεν μπορούν να χαρακτηριστούν θετικές ή αρνητικές. Και αυτό το διαπιστώνει κάποιος όταν αρχίζει να εισέρχεται, να συντονίζεται με το Θείο.

Είστε λοιπόν στη Γη και παλεύετε καθημερινά. Συναντάτε λογίων – λογίων αντιξοότητες: ανθρώπους αρνητικούς, συμπεριφορές άσχημες, μια μοίρα κακιά, μια δύσκολη πραγματικότητα. Πράττετε και καλά και κακά. Όταν πράττετε καλά τιμάτε τον εαυτό σας, όταν πράττετε άσχημα, τον κατακρίνετε. Ποια λοιπόν η διαφορά η δική σας απέναντί μας;

Εκφράζετε πολικότητες και το ίδιο κάνουμε κι εμείς. **Στο γήινο, τρισδιάστατο πεδίο, οι πολικότητες λειτουργούν σαν αντίθετες δυνάμεις. Στο Θείο πεδίο λειτουργούν συμπληρωματικά.** Η μία είναι απαραίτητη για την άλλη και ισορροπεί την άλλη και είναι εξίσου καλή με την άλλη. **Δεν υπάρχει διαφορά μεταξύ καλού και κακού στο πεδίο των θεών, υπάρχει Αγαθό.**

Πολεμίστρια θεά λοιπόν, αν και αγαπά την Ειρήνη, η Αθηνά σας. Κανένας δεν σκέφτηκε βέβαια, τι ήταν πραγματικά η Αθηνά, τι υπήρξε χιλιάδες χρόνια πριν. Ήταν άνθρωπος; Ήταν μια γυναίκα; Ήταν μια ιδέα; Ένας μύθος πανάρχαιων εποχών; Ή πραγματικά υπήρξε κάποιος Δίας στην κορυφή του Ολύμπου, που σ' ένα φοβερό πονοκέφαλο ζήτησε να του σπάσουν το κεφάλι για να γεννηθεί αυτή; Τα αντιμετωπίζετε όλα αυτά σαν ένα ψέμα.

Όλες τις εκδοχές τις αντιμετωπίζετε συμβολικά. **Από τότε που εφευρέθηκε η λέξη συμβολισμός, έχει καταφέρει να αντικαταστήσει τη λέξη ψέμα.** Όταν θέλετε να φανείτε σοφιστικές, όταν θέλετε να δείξετε ένα επίπεδο και δεν σας πάει η καρδιά να παραδεχτείτε αυτό που νιώθετε, λέτε: «Πρόκειται για συμβολισμό. Όχι, δεν υπήρξε πραγματικά, είναι ένα σύμβολο. Είναι μία όψη του εαυτού μου. Είναι μία ενέργεια που οι άνθρωποι έχουν αποδώσει με αυτόν τον τρόπο. Δεν υπήρξε ποτέ με αυτόν τον τρόπο αλλά υπάρχει στο συμβολικό.»

Και έτσι, φτάσατε τα ψέματα να τα κάνετε αλήθεια σε ένα άλλο επίπεδο, εσωτερικό. Αυτό είναι μία μεγάλη πρόκληση για τον ανθρώπινο νου. Είναι πολλοί οι άνθρωποι που δεν μπορούν να κατανοήσουν τον συμβολισμό. Δεν είναι λάθος αυτό που κάνετε, θα ήθελα όμως να μπορούσατε να το κάνετε πιο συνειδητά και να ξέρετε εκείνη την ώρα, τι ακριβώς ομολογείτε. Μπορείτε να δείτε ένα λουλούδι με τη φαντασία σας, στον ύπνο σας, και να σκεφτείτε ότι είναι ένα σύμβολο. Αν το δείτε στην πραγματικότητα, στο τρισδιάστατο πεδίο, θα σκεφτείτε περισσότερο το ίδιο το λουλούδι, παρά αυτό που συμβολίζει. **Είναι απαραίτητο για εσάς να χρησιμοποιείτε τον συμβολισμό.** Είναι αυτός που δίνει διέξοδο στο δυναμικό σας. Είναι αυτός, ο συμβολισμός, **είναι αυτός που σας βοηθά να εκφράσετε όλα όσα έχετε μέσα σας, να τους δώσετε όνομα. Σύμβολα είναι οι λέξεις, σύμβολα είναι και τα πράγματα, τα αντικείμενα, όλα όσα υπάρχουν.**

Έχετε δουλέψει αρκετά με το συμβολικό και δεν είμαι εδώ για να συνεχίσουμε αυτή τη δουλειά. Είμαι εδώ για να δείτε καθαρά.

Έτσι, **αυτή τη στιγμή θα παρακαλούσα να αναλάβετε την ευθύνη να αποδεχτείτε την Αλήθεια.** Δηλώστε εσωτερικά την πρόθεσή σας να δείτε, να ακούσετε και να πείτε την Αλήθεια. Είναι σημαντικό!

«Η Αθηνά λοιπόν δεν υπάρχει στο φυσικό πεδίο, είναι μία θεά. Κινείται στο συμβολικό. Ποιος ξέρει αν υπήρξε ποτέ;»

Υπήρξα. Υπήρξα στον κόσμο των ανθρώπων, πολλές φορές, στη βαθιά αρχαιότητά σας. Υπήρξα όπως κι εσείς. Και όταν ήρθε η ώρα να επιστρέψω, συνδέθηκα τόσο βαθιά με την οντότητα που ονομάζετε Δία, τόσο βαθιά, που γίναμε ένα. Πρέπει να σας πω ότι δεν υπάρχει καμία αλήθεια που δεν έχει εκφραστεί στο φυσικό πεδίο.

Το να μιλάτε ή να φαντάζεστε αλήθειες που δεν έχουν πραγματωθεί στο φυσικό πεδίο, είναι φαιδρό. Όσο και αν προσπαθείτε να ξεφύγετε από τη βαρύτητα αυτού του πεδίου και να δείτε ψηλά και μακριά πέρα από αυτά που αντιλαμβάνονται οι αισθήσεις σας, πρέπει να γνωρίζετε ότι **όλες οι αλήθειες του Κόσμου έχουν ήδη εκφραστεί στη Γη, έχουν ήδη εκφραστεί στο φυσικό πεδίο.**

Όταν δημιουργείται ένα πεδίο, μία διάσταση, έρχονται ενέργειες και οντότητες απ' όλα τα μέρη του σύμπαντος. Μετοικούν στο πεδίο αυτό, το στελεχώνουν, το κατοικούν, το χαίρονται και το εμπλουτίζουν με τις ενέργειές τους. Και μόνο όταν όλες οι ενέργειες καταφτάσουν και ριζώσουν με τον έναν ή τον άλλον τρόπο, μπορεί να πει κάποιος ότι το πεδίο αυτό έχει κλείσει, έχει ολοκληρωθεί.

Και όταν κλείσει το πεδίο, τότε είναι έτοιμο να δεχτεί ένα νέο κύμα μετοίκων, που θα του φέρουν δονήσεις υψηλότερης κλίμακας από αυτές που είχε δεχτεί αρκετά. Οι δονήσεις υψηλότερης κλίμακας δεν αποτελούν κάτι καινούριο. Είναι απλά οι υψηλότερες δονήσεις των ίδιων ενεργειών που είχαν κατέβει αρχικά. Έτσι λοιπόν, αν εσείς τώρα συνεχίζετε να εργάζεστε προς το φως και να λαμβάνετε ενέργειες και να το γιορτάζετε κάθε φορά, γιατί είναι υπέροχο να τις δέχεστε, είναι υπέροχη αυτή η αίσθηση, δεν παίρνετε κάτι καινούριο. Απλά, συντονίζεστε με την ανώτερη δόνηση αυτού που ήδη είχε δοθεί. Γι' αυτό σας είπα, **ότι όλη η Αλήθεια του κόσμου, όλες οι αλήθειες βρίσκονται ήδη εδώ.**

Κάποτε σας ειπώθηκε -και περισσότερες από μία φορές- ότι η Γη είναι μια μεγάλη βιβλιοθήκη και έχει όλη τη γνώση του σύμπαντος. Καταλαβαίνετε τώρα αυτό που σας είπα με άλλα λόγια, τοποθετώντας το σε βάθος χώρου και χρόνου; **Όλη η Γνώση και η Αλήθεια είναι εδώ.**

Δεν μπορεί να γειωθεί μία νέα δόνηση, αν η προηγούμενη βαρύτερη δεν έχει κατακάσει. Αν δεν έχουν υπερνικηθεί οι αντιστάσεις που την αντιμάχονταν και αν οι φυσικές δυνάμεις δεν την έχουν ενσωματώσει στην πραγματικότητα του πεδίου.

Καταλαβαίνετε καλύτερα ίσως, γιατί είναι φορές που η Γη φαίνεται ένα κολαστήριο. Φαίνεται συχνά να είναι ένα καζάνι που βράζει. Μεταμορφώνονται τα πάντα, τα πάντα αναμιγνύονται σε μια διαρκή αλχημική διεργασία.

Η αληθινή φύση αυτής της γιορτής στην οποία με τιμάτε σήμερα, έχει σκοπό να σας κάνει να καταλάβετε το γεγονός, ότι ήρθατε σε αυτόν τον πλανήτη Γη για να εκδηλώσετε ακόμα υψηλότερες δονήσεις της αλήθειας που κατέχετε.

Είναι λοιπόν κάποιοι άνθρωποι, κάποια μέλη της ανθρωπότητας, που συνεχίζουν να γειώνουν τις αρχικές δονήσεις. Δουλεύουν με αυτές. Είναι η βάση τους ακόμα και τώρα και δεν τους είναι εύκολο να εγκαταλείψουν τη βάση τους και να προχωρήσουν. Το ενεργειακό δυναμικό τους δεν τους επιτρέπει ακόμα να κάνουν το άλμα για να συλλέξουν υψηλότερες δονήσεις. Από την άλλη, βρίσκονται επίσης εδώ, όχι απλά γιατί δεν μπορούν, αλλά γιατί πρέπει κάποιος να παραλαμβάνει τις ενέργειες που εισέρχονται και να τις γειώνει στις χαμηλότερες δονήσεις, επιτυγχάνοντας

έτσι τη συγχώνευση, το δέσιμο αυτών των δονήσεων, δηλαδή το δέσιμο, την αφομοίωση των ανώτερων δονήσεων με τις κατώτερες.

Αυτή η εργασία, δεν μπορεί να γίνει, προφανώς, από εκείνους που έρχονται για να κρατήσουν τις νέες δονήσεις. Αυτοί οι άνθρωποι δεν εμπλέκονται στη γήινη πραγματικότητα έντονα. Σπάνια, πολύ σπάνια, καταφέρνουν να εμπλακούν αρκετά. Και δεν ήταν εξ' αρχής στο σχέδιό τους, γιατί χρειάζεται να είναι συντονισμένοι εκεί, στην πηγή των υψηλότερων δονήσεων.

Στο τρισδιάστατο πεδίο όμως, αυτοί οι άνθρωποι βλέπουν τους άλλους και θεωρούν τον εαυτό τους θύμα. Συχνά θεωρούν ότι είναι επαναστάτες χωρίς αιτία και χωρίς αποτέλεσμα, γιατί τίποτα δεν πήγε καλά, γιατί δεν είδαν τα πράγματα να αλλάζουν, γιατί αυτοί οι ίδιοι κινούνται σε πολύ υψηλότερη δόνηση και τους φαίνεται πως ο τρόπος, η ταχύτητα κίνησης και μεταβολής των χαμηλότερων δονήσεων είναι εξαιρετικά αργή, έως ανύπαρκτη. Ο λόγος που το βλέπουν αυτό είναι ότι οι ίδιοι κινούνται σε υψηλότερες δονήσεις αλλά δεν μπορούν να καταλάβουν γιατί αυτό δεν συμβαίνει με όλους. Θεωρούν ότι η εικόνα που βλέπουν γύρω τους είναι απογοητευτική και τα βάζουν με τον εαυτό τους, γιατί δεν έχουν κάνει αρκετά, και τα βάζουν με το Θείο, γιατί θεωρούν ότι δεν έχει κάνει αρκετά.

Θα ήθελα να φέρετε στο νου σας το παράδειγμα ενός καλωδίου... ενός χάλκινου καλωδίου.. ενός καλωδίου ρεύματος.

Υπάρχει στο φυσικό πεδίο ένα καλώδιο ρεύματος. Το καλώδιο αποτελείται από ένα συγκεκριμένο μέταλλο, με μία πολύ συγκεκριμένη δομή, παγιωμένη. Η δομή είναι παγιωμένη. Μπορεί να καμφθεί αλλά δεν μπορεί να γίνει ρευστή – δεν θα εξυπηρετήσει αν γίνει ρευστή η μορφή του καλωδίου. Ένα καλώδιο από ένα συγκεκριμένο μέταλλο.

Όταν αρχίσει να ρέει το ηλεκτρικό ρεύμα, δημιουργούνται αλλαγές. Όλα τα ελεύθερα ηλεκτρόνια αρχίζουν να κινούνται. Αυτά που μεταφέρουν τις υψηλότερες δονήσεις, αρχίζουν να κινούνται. Προκαλείται τριβή. Τα υπόλοιπα άτομα, θερμαίνονται. Η τριβή φθείρει και τους δύο, και τα ηλεκτρόνια, που με την τριβή χάνουν ενέργεια αλλά και τα υπόλοιπα άτομα που μένουν σταθερά, θερμαίνονται. Ενεργοποιούνται σε ένα βαθμό και είναι εκεί για να κρατούν τα υπόλοιπα, τα ελεύθερα ηλεκτρόνια. Είναι εκεί για να δημιουργούν το μονοπάτι. Τρέχουν τα ελεύθερα ηλεκτρόνια. Δεν καταλαβαίνει κανείς τι γίνεται. Κανείς.

Τα άτομα που αποτελούν το καλώδιο, παραπονιούνται: «Έχουμε σκάσει από τη ζέστη! Δεν μπορούμε άλλο, σταματήστε πια! Χαλάτε την τάξη, καταστρέφετε την τάξη! Εισάγετε κενά δαιμόνια, χαλάτε την οργάνωσή μας. Δεν μπορείτε να κάνετε αυτό το πέρα – δώθε, πρέπει να σταματήσετε! Πρέπει να ισχύσει η παλιά τάξη. Δεν μπορούμε να αντέξουμε περισσότερο!»

Και τα ηλεκτρόνια που τρέχουν με τόση ταχύτητα, λένε: «Εμείς κάνουμε αυτό που είμαστε. Είμαστε αυτό! Είμαστε ενέργεια, μεταφέρουμε ενέργεια. Είστε υποχρεωμένοι να μπείτε σε αυτή την κίνηση, πρέπει να μπείτε. Δεν μπορούμε να σταματήσουμε. Προχωράει η Ζωή. Προχωρά, κυλά η ενέργεια. Πότε θα κουνηθείτε κι εσείς, να μας βοηθήσετε σ' αυτό το παιχνίδι; Πότε θα βοηθήσετε κι εσείς στη ροή της ενέργειας;»

Και καθώς διαμείβονται όλα αυτά μέσα σ' αυτό το μικρό καλωδιάκι, η πηγή από τη μια πλευρά δίνει άφθονο δυναμικό, άφθονη ενέργεια, και ο λαμπτήρας από την άλλη, ανάβει. **Παράγεται έργο.** Αυτό δεν το κατανοούν εκείνοι που βρίσκονται σ' αυτό το μικρό καλώδιο, του τόσο μικρού μήκους, με την τόση πολλή γκρίνια, την τόση πολλή τριβή... τόση τριβή!!! Εκεί που ο καθένας νομίζει ότι αυτό που κάνει είναι το πιο σωστό και τα βάζει με τους άλλους.

Το Έργο παράγεται. Αυτό, τα ηλεκτρόνια που τρέχουν θα το δουν πιο σύντομα. Εκείνα που μένουν άπραγα, εστιασμένα στον αρχικό τους πυρήνα, θα αργήσουν. Θα χρειαστεί μια νέα και μεγαλύτερη ώση για να τα παρασύρει και με την παλμική τους κίνηση να μεταδώσουν και αυτά την ενέργεια και να γευτούν τι σημαίνει αυτό, τι σημαίνει αυτή η ροή. Αλλά, όλη αυτή την ώρα, παράγουν έργο! Απλά, **χρειάζεται να αποδεχτούν το γεγονός ότι η φύση τους απαιτεί ένα συγκεκριμένο χρόνο για να κατανοήσουν το έργο που γίνεται, να κατανοήσουν το Μεγάλο Έργο που συμβαίνει και πραγματώνεται την ώρα που αυτά βρίσκονται σε τριβή και διαμάχη μεταξύ τους.**

Το επόμενο ερώτημά σας θα ήταν: «Μα ποιο είναι επιτέλους αυτό το Μεγάλο Έργο; Έχουμε κάνει τόσες εικασίες, έχουμε δεχτεί τόσα πολλά μηνύματα... **Ποιο είναι το Έργο;**»

Τώρα όμως κοιτάξτε, ήδη έχει μετατεθεί το πρόβλημα. Ήδη έχει τραβηχτεί η προσοχή σας από την τριβή και βρίσκεται μπροστά, στην κατεύθυνση του Έργου. Και **όσο η προσοχή σας είναι εμπρός, εστιασμένη στο στόχο, τόσο πιο γρήγορα φτάνετε σε αυτόν.** Και όσοι/όσες από εσάς αναλώνεστε στο να μεταφέρετε αυτή την ενέργεια, θα φτάσετε πρώτοι για να συνειδητοποιήσετε τι συμβαίνει. Είναι η Γνώση αυτό το Έργο; Είναι η Επίτευξη;

Είναι η Ζωή. Είναι η ίδια η Ζωή και η Έκφραση. Γιατί, αν η ροή της ενέργειας δεν οδηγεί σε έκφραση, τότε τι οδηγεί σε αυτή;

Και είναι εξισορρόπηση. Γιατί έρχεται η στιγμή που η Πηγή έχει εκφράσει, έχει διοχετεύσει όλο της το δυναμικό και έρχεται η ώρα για μια αλλαγή/ανακύκλωση.

Αυτό είναι το περίπλοκο παιχνίδι που παίζετε στη Γη, μέσα από τα δικά μου μάτια. Και έτσι σας έδειξα, ότι **αυτό που ονομάζετε τριβή και**

πρόβλημα, δεν είναι παρά ο τρόπος που εσείς βλέπετε τα πράγματα, την ώρα που φέρετε υψηλή ενέργεια. Ρωτήστε όμως και τους άλλους, που είναι δεσμευμένοι εκεί, γιατί αυτό το ρόλο ήρθαν να παίξουν! Ήρθαν να δημιουργήσουν τον αγωγό, το μονοπάτι, για να τρέξετε εσείς.

Το μονοπάτι, εσείς που ανεβήκατε στον Όλυμπο γνωρίζετε πόσο δύσκολο μπορεί να είναι, δημιουργεί τριβή, **μπορείτε όμως στ' αλήθεια να κατηγορήσετε το μονοπάτι για τη δική σας κούραση; Είστε εσείς που έχετε την ενέργεια να τρέχετε σαν θεοί, να κινείστε σαν θεοί, να θείτε.** [Σημ.: εκ του θέω/τρέχω] **Το μονοπάτι είναι εκεί για να σας δώσει την ευκαιρία να το κάνετε.**

Αν γύρω σας, παιδιά μου, βλέπετε πόνο, βλέπετε παγιωμένες ενέργειες, βλέπετε πόλεμο, θυμηθείτε αυτή την αλληγορία. Και τότε θα καταλάβετε ότι υπάρχει μία Τάξη. Και μεταξύ σας έχετε τριβή. Διαγκωνίζετε την ώρα που τρέχετε για να προλάβετε να μοιράσετε την υψηλή ενέργεια. Και μεταξύ σας υπάρχει τριβή! Φαίνεται να είναι προς την ίδια κατεύθυνση αλλά υπάρχει. Γιατί δεν μπορεί ο αγωγός να είναι αχανής αλλά πρέπει να είναι σαφής και να περάσει όλη η ποσότητα του ρεύματος από αυτόν.

Συν-άγγελοι είστε, αλλά δίνετε πότε – πότε μια αγκωνιά ο ένας στον άλλον, κατά λάθος, στη βιασύνη σας, από κακό υπολογισμό... Έτσι όπως κάνετε στο λεωφορείο, στο Μετρό, την ώρα που βιάζεστε και δεν σκέφτεστε τον άλλον. Και έχετε την καλύτερη πρόθεση για τη σωτηρία του κόσμου αλλά δεν προκάνετε να σκεφτείτε το σεβασμό σ' εκείνον τον δύστυχο που δεν έχει τη δική σας ενέργεια και πρέπει απλά να είναι το μονοπάτι για σας.

Θα πούμε κι άλλα πολλά. Δεν είναι μόνο αυτά που ήθελα να σας πω. Καταλαβαίνετε όμως κατ' αρχήν, τι συμβαίνει τώρα. Έτσι;

Και πάλι θ' ακούσω μια Σ., μια Ο., κάποιον ή κάποια άλλη, να ρωτούν: «Και πόσο θα κρατήσει αυτή η τριβή;»

Όσο βρίσκεστε στη Γη, καλέ μου/γλυκειά μου. Όσο βρίσκεστε στη Γη. Όσο βρίσκεστε στον αγωγό.

Ξεκίνησα λέγοντάς σας ότι αυτό που φαίνεται σαν μια άσχημη πολιτικότητα στη Γη, στο πεδίο του Θείου, της Θειότητας, είναι αναγκαία στοιχεία. Δεν είναι αρνητικό και θετικό, καλό και κακό, είναι εργαλεία. Για το Πνεύμα, για τη δική μας πλευρά, είναι εργαλείο το ίδιο αυτός που μεταφέρει την υψηλή ενέργεια με αυτόν που παγιώνεται. Όλοι δουλεύουν. Όλοι!

Απλά, χρειάζεται να είστε σε θέση και να έχετε την ταπεινότητα να αντιληφθείτε, ότι υπάρχει ένα ευρύτερο Σχέδιο και ότι δεν είναι απαραίτητα τα πράγματα, όπως τα βλέπετε από τη δική σας οπτική. Η δική σας οπτική είναι ένα μέρος της αλήθειας. Είστε αυτοί που τρέχουν – και τους βγαίνει η πίστη! Σύμφωνοι. Είναι μια αλήθεια, μια πραγματικότητα. Αλλά είστε κι

εσείς που, καθώς θα φτάσετε πρώτοι, θα κατανοήσετε και πρώτοι ότι όλο αυτό είναι ένα παιχνίδι με σκοπό τη ροή της ενέργειας για την παραγωγή έργου και ότι είστε, τελικά, σπουδαίοι τεχνίτες και τεχνίτριες, σπουδαίοι εργάτες του Φωτός -το αρχικό μου παράδειγμα ήταν ένας λαμπτήρας!

Είστε σπουδαίοι εργάτες του Φωτός και οι μεν και οι δε. Κι εσείς που τρέχετε και οι άλλοι, που επιμένουν αν στέκονται ακίνητοι και να σας εμποδίζουν. **Αυτό που διευκολύνει τη ροή είναι η διάθεση κατανόησης και η διαρκής επίγνωση ότι δεν υπάρχει μόνο η δική σας οπτική γωνία.**

Ένας εργάτης του φωτός, όπως σας αρέσει να λέτε τον εαυτό σας και να μας ακούτε να σας αποκαλούμε, ένας εργάτης του φωτός βρίσκεται πολύ κοντά στην Εντελέχεια, γιατί είναι στην ομάδα αυτή, που κατευθύνονται προς την υψηλότερη ενέργεια, στην εκπλήρωση δηλαδή, υψηλότερου δυναμικού. Από την άλλη, **ένα σκαλοπάτι πριν από την επίτευξη της Εντελέχειας, της πλήρους, ολοκληρωμένης Εντελέχειας, ελλοχεύει η αλαζονεία. Ένα σκαλοπάτι πριν.**

Είναι εκείνο το σημείο που λες: «Έφτασα στο τέρμα!». Βλέπεις τη γραμμή, βλέπεις το νήμα... Και περδικλώνεσαι και πέφτεις, για να περάσει κάποιος άλλος και να χάσεις την πρωτιά.

Θα μπορέσεις να μπεις χωρίς να πέσεις, όταν θυμάσαι, ότι σημασία δεν έχει η πρωτιά. Σημασία έχει να περάσεις, να φτάσεις εκεί. Σημασία δεν έχει ποιος θα ανέβει πρώτος στην κορυφή, έχει να ανέβει.

Αυτά και άλλα πολλά μπορεί να σας πει η φίλη σας η Αθηνά που βρίσκεται εδώ και σας μιλά και έχει γύρω της ανθρώπους να την αγαπούν, να πιστεύουν σ' αυτήν, να την εμπιστεύονται. Χαίρομαι. Χαίρομαι να σας έχω κοντά μου. Είστε μία παρηγοριά, μην αμφιβάλλετε!

Θα τρομάξετε μ' αυτά τα λόγια, θα πείτε: «Αν περιμένει η θεά να την παρηγορήσουμε εμείς, ποιος θα παρηγορήσει εμάς;»

[γέλια]

Και όμως, είστε μια παρηγοριά, γιατί οι Ολύμπιοι είναι μαζί σας. Οι Ολύμπιοι δεν έχουν φύγει από τον αγωγό, είναι ανάμεσά σας. Είναι οι δυνάμεις που κάνουν την ενέργεια να ρέει. Καταλαβαίνετε λοιπόν ότι η εμπλοκή μας στο παιχνίδι είναι μεγαλύτερη από την εμπλοκή κάποιων άλλων οντοτήτων. Γι' αυτό λέω ότι είμαστε παρηγοριά για εμάς, γιατί δεν σας έχουμε εγκαταλείψει αλλά είμαστε κοντά σας. Είμαστε παρόντες και παρούσες, διαρκώς.

Κι εσείς -αρκετοί από εσάς-, όταν φύγετε, θα ζητήσετε με ανάλογο τρόπο να μείνετε. Θα ενταχθείτε σε αυτό το σύνολο των φυσικών δυνάμεων που δημιουργούν τις άπειρες συγχρονικότητες για να χαίρονται οι θνητοί, να

παίρνουν θάρρος και να θυμούνται τη Θεϊκή τους φύση. Στις φυσικές δυνάμεις που δημιουργούν το Κάλλος και την Αρμονία. Και τότε οι θνητοί, αυτοί δηλαδή που έχουν ξεχάσει την αιωνιότητα της ύπαρξής τους, τότε χαίρονται και βρίσκουν ένα ιδανικό για να ακολουθήσουν.

Τι πιστεύετε ότι είναι η Αρμονία και η Χάρης και η Σοφία; Δεν είναι, παιδιά μου, αποτελέσματα των φυσικών δυνάμεων; Και τι είναι αλήθεια οι φυσικές δυνάμεις για εσάς;

Δεν μπορείτε να καταλάβετε πολλά αν μιλήσετε για τον ηλεκτρισμό, τον μαγνητισμό, τη βαρύτητα, την ορμή... Δεν μπορείτε να καταλάβετε πολλά αλλά σαν ιδέες είναι πιο εύκολο να τα συλλάβετε. Φανταστείτε όμως ότι, **αφού υπάρχει Χάρης και Αρμονία και Ισορροπία σε ένα ολόκληρο ηλιακό σύστημα, σ' έναν γαλαξία ή σε ένα ολόκληρο σύμπαν και αυτά, την Αρμονία και Ισορροπία και το Κάλλος, τα δημιουργούν οι φυσικές δυνάμεις, πόσο μάλλον είναι σε θέση να δημιουργήσουν τη δική σας ισορροπία;**

Εσείς νιώθετε μεγαλύτερη ασφάλεια όταν επικαλείστε θεότητες, γιατί τους δίνετε μία φυσική μορφή και νιώθετε ότι είναι κοντά σας, ανήκουν στο δικό σας είδος και μπορείτε να επικοινωνήσετε, αλλά τι νομίζετε ότι κάνουν; Οι φυσικές δυνάμεις είναι αυτές που μπορούν να σας εξασφαλίσουν την Ισορροπία, την Αρμονία και το Κάλλος. **Δεν είναι απλά ιδέες - είναι ΚΑΙ ιδέες αλλά, όταν μιλάτε για την εφαρμογή των ιδεών στο φυσικό πεδίο, χρειάζεται να αποδεχτείτε την εφαρμογή των φυσικών δυνάμεων.** Μπορεί να κινούνται από το Πνεύμα και τη Θέληση και την Πρόθεση, απ' τον Θεϊκό σας Εαυτό και βάλτε... αλλά είναι φυσικές δυνάμεις. Δεν χρειάζεται να αρνείστε αυτή την ιδέα. Από εκεί θα έρθει το καλό, από εκεί θα έρθει η Ισορροπία, η Αρμονία και η Χάρης και το Κάλλος.

Αν τα βάλετε όλα αυτά μαζί, όλα όσα σας είπα μέχρι στιγμής, και σταθείτε μπροστά στον καθρέφτη και τα αναλογιστείτε, θα συναντήσετε έναν διαφορετικό εαυτό. Θα συναντήσετε την ουσία του εαυτού σας. Κάντε το, δοκιμάστε το! Την ουσία θα συναντήσετε. Θα βγείτε από το ψέμα και την πλάνη και θα δείτε ότι είστε κι εσείς το παιδί μιας φυσικής δύναμης, δύο φυσικών δυνάμεων, τριών, τεσσάρων, πέντε, δέκα. **Είστε παιδιά των φυσικών δυνάμεων, που δεν είναι λιγότερο θεϊκές από τις οντότητες που τιμάτε και προσκυνάτε καθημερινά - απλά, έχουν άλλο όνομα και είναι ειδωμένες σε ένα άλλο πεδίο.**

Το Πνεύμα υπάρχει, είναι σαφές. Αλλά τι είναι Πνεύμα; Τι θα λέγατε εσείς ότι είναι Πνεύμα; Είναι αυτό που δεν βλέπετε; Είναι αυτό που σας ξεπερνά, που δεν χωρά σ' αυτό το μικρό σώμα; Είναι το κομμάτι της ενέργειάς σας που έχετε αφήσει κάπου αλλού; Τι είναι Πνεύμα;

Είναι ο Θεός, η Πηγή της Ζωής;

Πνεύμα είναι αυτό που συμπεριλαμβάνει τα πάντα, που μπορεί να αγκαλιάζει τα πάντα και ζείτε εν Πνεύματι όταν μπορείτε να αγκαλιάσετε τα πάντα. Δεν χρειάζεται μία περιγραφή – όχι τώρα.

Με αυτή την έννοια, θα μπορούσατε να πείτε ότι Πνεύμα είναι η Άκασα – αλλά δεν είναι.

Είναι όλο εκείνο το δυναμικό, το Νοήμων Δυναμικό, που περιμένει να εκφραστεί μέσα από εσάς.

Σας αρκεί αυτός ο ορισμός; Έτσι είναι!

Θα δεχτώ ερωτήσεις μια άλλη φορά, όχι σήμερα. **Θέλω να κρατήσετε τα πόδια σας στη γη, με σεβασμό στο μονοπάτι που βαδίζετε. Μην το κλωτσάτε με τα πόδια σας, μην το χτυπάτε, μην το κατηγορείτε! Αγαπήστε το κι αποδεχτείτε το.** Γιατί μπορεί να είναι σκληρό, μπορεί να σας κουράζει η τριβή που δημιουργείται στο περπάτημά σας / στο τρέξιμό σας, αλλά **είναι εκεί για να σας βοηθήσει να τρέξετε.**

Εμπιστευθείτε περισσότερο το μονοπάτι. Εμπιστευθείτε περισσότερο τη Σοφία που υπάρχει στο μονοπάτι, όσο δύσβατο και σκληρό και αν είναι, γιατί αυτό είναι ο Δρόμος.

Προτιμώ να μην πω άλλα. Θα παραμείνω εδώ. Αυτό το τριήμερο τουλάχιστον... ξέρετε ότι είμαι πάντα μαζί σας αλλά ειδικά αυτό το τριήμερο θα σας περιβάλλω, θα σας σκεπάσω με την αιγίδα μου και μπορείτε να μείνετε σ' αυτή τη σκέψη.

Τις επόμενες ημέρες θα πούμε ακόμα περισσότερα. Για σήμερα, αρκούν.

Με την ευλογία του Διός του Υψίστου, σας ευλογώ κι εγώ με τη σειρά μου.

Συν Αθηνά και χείρα κίνει!

Αυτό το έργο χορηγείται με άδεια [Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Μη Εμπορική Χρήση - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/)